II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 2 december 1998

betreffende de door de regio Friuli-Venezia Giulia en door de Italiaanse regering aan Seleco SpA verleende steun

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 4035)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/398/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig voornoemde artikelen in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen kenbaar te maken ([1]),

Overwegende hetgeen volgt:

I

(1) Seleco (Seleco), een bedrijf gevestigd te Pordenone, in de regio Friuli-Venezia Giulia (Italië), was een concern met 1 500 werknemers, dat activiteiten had op de markt van de consumentenelektronica, meer in het bijzonder in drie sectoren: kleurentelevisies, decodeerapparaten voor versleutelde programma's (sector betaal-TV) en zogenoemde „professionele" producten (videoprojectors en monitors). Zoals andere ondernemingen die in Italië in deze sector actief zijn, heeft Seleco in de afgelopen tien jaar regelmatig steun ontvangen ([2]) via de openbare financieringsinstelling Ristrutturazione Elettronica (REL) ([3]).

(2) In 1993 bedroeg het netto-exploitatieverlies van de groep 77,5 miljard ITL (41 miljoen ECU); dit bedrag lag hoger dan de eigen middelen (60,6 miljard ITL kapitaal en reserves). Om deze verliezen te dekken werd begin 1994 tussen de verschillende aandeelhouders een overeenkomst inzake de dekking van schulden en de herkapitalisatie van de onderneming gesloten (16 miljard ITL); hierin werd de gedeeltelijke kwijtschelding van vorderingen van REL op Seleco (82 miljard ITL) vastgelegd, een kapitaalinjectie van 13 miljard ITL door de openbare financieringsmaatschappij Friulia SpA, alsook de verbintenis aangegaan door banken van de openbare sector om tezamen met een aantal banken van de particuliere sector in te schrijven op de herkapitalisatie voor een bedrag van 9 miljard ITL, in verhouding tot hun respectieve vorderingen. De bijdrage van de overheidsbanken beliep 3,5 miljard ITL.

(3) De Italiaanse autoriteiten hadden alleen de bijdrage van Friulia SpA aangemeld, maar deze steun was verleend voordat de Commissie zich hierover had

([1]) PB C 373 van 29.12.1994, blz. 5, en PB C 155 van 20.5.1998, blz. 24.

([2]) Bij beschikking C 20/91 (PB C 166 van 3.7.1992, blz. 6) hechtte de Commissie haar goedkeuring aan de steun die door REL was verleend aan een twaalftal bedrijven van de sector consumentenelektronica, waarvan Seleco het grootste was.

([3]) Staatsmaatschappij (holding) voor de herstructurering van de sector consumentenelektronica in Italië, ten aanzien waarvan op 17 januari 1984 en 17 september 1985 beschikkingen zijn gegeven.

kunnen uitspreken. Deze steun alsook de niet door REL en de openbare banken aangemelde steun waren voor de Commissie aanleiding om ten aanzien hiervan op 27 september 1994 de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

(4) Bij brieven van respectievelijk 26 oktober 1994, 30 januari 1995, 19 april 1995, 7 juli 1995, 25 augustus 1995 en 19 november 1996 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten om meer gedetailleerde inlichtingen over de hoger vermelde transacties verzocht.

(5) De Italiaanse autoriteiten antwoordden hierop bij brieven die door de Commissie werden ontvangen op 14 oktober 1994, 10 november 1994, 31 maart 1995, 27 juni 1995, 19 december 1995, 22 januari 1996, 5 december 1996 en 11 februari 1997. Voorts werden op 22 november 1995 aanvullende inlichtingen verschaft tijdens een bijeenkomst tussen vertegenwoordigers van de Commissie en van de Italiaanse regering.

II

(6) Begin 1996, toen de Commissie zich opmaakte om de procedure die in 1994 was ingeleid met een gedeeltelijk negatieve beschikking af te sluiten, kwam zij via artikelen in de pers in kennis van andere transacties waarbij overheidsbedrijven betrokken zouden zijn en waardoor de structuur van het Seleco-concern aanmerkelijk zou zijn gewijzigd. Het betrof met name: a) de afscheiding van de moedermaatschappij van de professionele activiteiten en de betaal-TV-activiteiten van Seleco en de hergroepering ervan in het bedrijf Seleco Multimedia, waarvan het kapitaal van 30 miljard ITL in gelijke delen zou zijn verdeeld over Seleco, Italtel (50 % particulier, 50 % overheid) en Friulia SpA (overheid); b) een obligatielening van 12 miljard ITL, die zou zijn uitgeschreven door Seleco en waarop door verschillende banken van de particuliere en de openbare sector zou zijn ingeschreven; c) een convertibele lening van 12 miljard ITL die door Friulia SpA aan Seleco zou zijn verstrekt; d) de terugkoop door Seleco van de uitstaande schuld van 66 miljard ITL die het bedrijf tegenover REL had; e) de door Italtel aangegane verbintenis om de bovengenoemde door Friulia SpA toegekende obligatielening over te nemen.

(7) Bij schrijven van 19 november 1996 heeft de Commissie de Italiaanse autoriteiten om nadere inlichtingen over deze maatregelen verzocht. De antwoorden van de Italiaanse autoriteiten zijn door de Commissie op 5 december 1996 en 11 februari 1997 ontvangen.

In deze brieven hielden de Italiaanse autoriteiten staande dat de investering door Italtel en Friulia SpA in het kapitaal van Seleco Multimedia beantwoordde aan een bedrijfslogica die aanvaardbaar is voor een particuliere investeerder, aangezien de onderneming door de verwerving van Seleco Multimedia daarvan ook de knowhow verwierf. Wat de door een consortium van banken aan Seleco verleende obligatielening van 12 miljard ITL en de door Friulia SpA aan Seleco verstrekte lening betreft, hielden de Italiaanse autoriteiten staande dat het om een lening tegen marktvoorwaarden ging. Wat de overname door Seleco van de resterende schuld van 66 miljard ITL tegenover REL voor de prijs van 20 miljard ITL betreft, verklaarden de Italiaanse autoriteiten dat het disconteringspercentage van de schuld wordt gerechtvaardigd door de risico's die het gevolg zijn van de ernstige moeilijkheden op de markt voor consumentenelektronica in Italië. Ten slotte wezen de Italiaanse autoriteiten erop dat Italtel niet verplicht was om de door Friulia SpA aan Seleco toegestane obligatielening over te kopen.

(8) Bij een beslissing die bij schrijven van 18 februari 1998 aan de Italiaanse regering is medegedeeld [1], breidde de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, uit om alle steunmaatregelen die tot dat ogenblik waren genomen tezamen te kunnen onderzoeken en aanvullende inlichtingen te krijgen over nieuwe steun die in de tussentijd aan Seleco was verleend.

III

(9) De Italiaanse regering heeft niet gereageerd op de beslissing van de Commissie en de Commissie heeft de gevraagde inlichtingen nog niet ontvangen, ondanks een op 15 juli 1998 verzonden herinnering, waarin erop werd gewezen dat de Italiaanse autoriteiten bij uitblijven van een antwoord een bevel tot antwoorden zouden krijgen. Pas op 21 september 1998 deelde de Italiaanse autoriteiten per fax officieel mede dat, op 17 april 1997, een Italiaanse rechtbank het faillissement van Seleco had uitgesproken.

(10) Na die mededeling verzocht de Commissie de Italiaanse regering bij schrijven van 29 september 1998 nadere inlichtingen te verstrekken betreffende a) de staat van liquidatie van Seleco, b) de lijst van crediteuren van de openbare en de particuliere sector alsook het bedrag van hun kredieten, c) de eventuele verlening van andere steun naast de steun waarop de procedure betrekking heeft die in 1994 werd ingeleid en in 1998 werd uitgebreid en d) het eventuele gebruik van de commerciële activa van Seleco, met name voor het opzetten van andere industriële projecten. De Commissie vroeg daarnaast of het mogelijk was e) nieuwe kredieten in de failliete boedel op te nemen, onder andere met het oog op de eventuele terugbetaling van steun die inmiddels onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt is verklaard.

[1] Beslissing van 4 februari 1998 (PB C 155 van 20.5.1998, blz. 24).

(11) Bij schrijven van 7 oktober 1998 beantwoordden de Italiaanse autoriteiten de brief van de Commissie van 29 september 1998; zij wezen erop dat de beslissing van de Commissie van 18 februari 1998 om de procedure van artikel 93, lid 2, uit te breiden hen pas ter kennis kwam toen zij de herinnering van 15 juli 1998 ontvingen. Dit is bijzonder verbazingwekkend, vooral aangezien de Commissie op diezelfde dag de tekst van de beslissing aan de permanente vertegenwoordiging van Italië heeft gezonden. Bovendien deelden de Italiaanse autoriteiten de Commissie mede dat het hen niet mogelijk was binnen de door de Commissie opgelegde termijn van 15 werkdagen de door de Commissie gestelde vragen te beantwoorden.

(12) Bij brief die op 17 november 1998 door de Commissie werd ontvangen hebben de Italiaanse autoriteiten de brief van de Commissie van 29 september 1998 beantwoord. Desondanks blijft de onderhavige beschikking noodzakelijk omdat de verschafte inlichtingen geen volledige lijst bevatten van de crediteuren van Seleco uit de openbare en de particuliere sector. Bovendien zijn de gegevens waarom in deze beslissing wordt gevraagd uitgebreider en meer gedetailleerd in vergelijking met het verzoek dat in de brief van 29 september 1998 was gedaan.

(13) De Commissie kan, op basis van de beschikbare informatie, niet vaststellen of de aan Seleco verleende steun verenigbaar is met het Verdrag.

IV

(14) Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie [1] heeft de Commissie, indien zij constateert dat steun is verleend of gewijzigd zonder dat deze is aangemeld, de bevoegdheid, na de lidstaat in kwestie in de gelegenheid te hebben gesteld zijn standpunt terzake te geven, genoemde lidstaat bij voorlopige beschikking, in afwachting van het resultaat van het onderzoek van de steun, te bevelen binnen een door haar vastgestelde termijn alle documenten, inlichtingen en gegevens te verschaffen die nodig zijn om de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt te kunnen beoordelen.

(15) Indien de Italiaanse regering de gevraagde informatie niet verstrekt, zal de Commissie op basis van de gegevens in haar bezit een beschikking geven,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Italië verstrekt binnen 15 werkdagen na de kennisgeving van deze beschikking aan de Commissie alle gegevens die nodig zijn om haar in staat te stellen de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt te onderzoeken van de steun die door de regio Friuli-Venezia Giulia via Friulia SpA en door de Italiaanse staat via de financieringsmaatschappij Ristrutturazione Elettronica en een aantal banken van de openbare sector, alsook met andere middelen aan Seleco is verleend.

Artikel 2

1. Italië verstrekt de gegevens waarom bij brieven van 18 februari 1998 en 29 september 1998 is verzocht.

2. Voorts wordt Italië verzocht:

a) alle eventuele andere steun aan te geven die is verleend aan Seleco naast de steunmaatregelen genoemd in de beslissing tot inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, en in de beslissing tot uitbreiding van de procedure, die bij schrijven van 18 februari 1998 aan de Italiaanse regering is medegedeeld;

b) de redenen van economische en commerciële aard op te geven — zo deze er zijn — die Seleco er in 1996 toe hebben aangezet een gedeelte van zijn activiteiten af te stoten om deze in een ander bedrijf, Seleco Multimedia, onder te brengen alsook bijzonderheden over de balanspositie van de moedermaatschappij op het ogenblik van deze afsplitsing. Voorts dient een gedetailleerd verslag te worden overgelegd over de wijzigingen in de aandeelhoudersstructuur van Seleco Multimedia vanaf de oprichting van het bedrijf tot heden;

c) aan te geven of het bedrijf, voordat het failliet werd verklaard, onder toezicht was gesteld in de zin van artikel 187 e.v. van decreet nr. 267 van 16 maart 1942 (wet op het faillissement) of zijn activiteiten heeft voortgezet op basis van een gerechtelijk akkoord in de zin van artikel 160 e.v. van de wet op het faillissement. In elk van beide gevallen moet een verslag worden overgelegd over de activiteiten van Seleco, een lijst van de crediteuren die deelnemen aan het comité dat in het leven is geroepen in het kader van het toezicht of van het gerechtelijk akkoord, alsook een afschrift van de notulen van de vergaderingen van dit comité met betrekking tot de discussie en de aanvaarding van het toezicht of de deelneming in het gerechtelijk akkoord; hierbij moeten de bedragen worden aangeduid die Seleco aan de staat verschuldigd is in de vorm van belastingen, sociale bijdragen of overheidsmiddelen voor maatregelen ten behoeve van werknemers;

[1] Zaak C-301/87 Boussac (14 februari 1990), Jurispr. 1990, blz. I-307; gevoegde zaken C-324/90 en 342/90 Duitsland en Pleuger Werthington tegen Commissie, Jurispr. 1994, blz. I-1173.

d) indien het bedrijf niet onder toezicht of een gerechtelijk akkoord is geplaatst: een beschrijving te geven van de omstandigheden waaronder in 1997 het faillissement is uitgesproken, met vermelding van de eventuele schuldvorderingen van de staat op Seleco in de vorm van belastingen en heffingen, sociale bijdragen en overheidsmiddelen voor maatregelen ten behoeve van werknemers; de naam van de verzoeker moet worden aangegeven en een kopie van de uitspraak van het faillissement, de lijst van de crediteuren, het bedrag van hun schuldvorderingen alsook hun respectieve rang moeten worden verstrekt. Daarnaast dient de huidige stand van de faillissementsprocedure te worden aangeduid alsook bijzonderheden over eventuele stappen die zijn ondernomen met het oog op de nietigverklaring van het vonnis;

e) een gedetailleerd verslag in te dienen over alle commerciële en financiële activiteiten die door Seleco na de faillietverklaring zijn ondernomen. In dit geval moet Italië, behalve een beschrijving van de rechtsgrond waarop het zich baseert en de onderliggende economische redenen, verschaffen: i) een lijst van crediteuren die deel uitmaken van een eventueel comité van crediteuren en een kopie van de door dat comité gegeven adviezen over de vraag of het wenselijk is dit soort activiteiten te starten en voort te zetten, en ii) de bedragen die Seleco aan de staat verschuldigd is in de vorm van belastingen, sociale bijdragen of overheidsmiddelen voor maatregelen ten behoeve van werknemers;

f) een gedetailleerde beschrijving over te leggen van de liquidatie van de activa van Seleco vanaf de datum van de faillietverklaring tot heden, alsook de voorwaarden en de praktische bepalingen inzake de overdracht van de commerciële activa van dit bedrijf;

g) een beschrijving te geven van de voorwaarden en de praktische bepalingen voor de verdeling onder de crediteuren van het faillissement van de opbrengst van de verkoop van de activa van Seleco. Indien de verdeling is gebaseerd op een gerechtelijk akkoord met de crediteuren, moeten de onderliggende redenen van economische aard worden aangegeven, tezamen met een afschrift van het voorgestelde akkoord, de notulen van de vergadering waarop het comité van crediteuren het voorstel heeft aanvaard alsook de uitspraak van de rechtbank waarin genoemd akkoord wordt goedgekeurd.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 2 december 1998.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie